

Modernizace základní školy v Nechanicích budova č.p. 2, 3 – I. fáze

„Podpořeno Programem financovaným z prostředků Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci Finančního mechanismu EHP a Norského finančního mechanismu a Královéhradeckým krajem“

Město Nechanice za finanční spolupráci výše uvedených partnerů dokončilo v měsíci říjnu 2008 modernizaci budovy ZŠ v Pražské ulici. Postupně byla provedena výměna střešní krytiny a výměna všech klempířských prvků. Zároveň byly odbourány nefunkční komíny a provedena montáž nových hromosvodů. Byla odvlhčena budova na jižní a východní straně a kompletně odvlhčen dvorní trakt. Součástí rekonstrukce byla i výměna kanalizace splaškové

i dešťové. Byla vyměněna všechna okna. Do ulice Pražské jsou okna dřevěná (dle požadavku památkářů), zbývající okna v celé budově jsou plastová. Nové vstupní dveře a vrata v průjezdech jsou dřevěná. Celá budova byla kompletně zateplena, včetně nové fasády. Ve dvoře byla položena zámková dlažba a dokončeny terénní úpravy. Celkové náklady na modernizaci budovy činily cca. 10,5 milionů korun.

Marie Salavová

▲ Zmodernizovaná budova ZŠ. (Foto: Milan Kramář)

Třesovice mají svůj znak a prapor

V roce 2008 došlo k významné události v historii Třesovic. 5. března schválil podvýbor pro heraldiku* a vexilologii**

Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky znak a prapor obce Třesovice. Oficiální popis znaku zní: „V modrém štítě zlatý obilný snop nahoře podložený kosmo cepem a šikmo kosou a dole provázený dvěma vztyčenými dubovými listy, vše stříbrné.“ Než však byl tento znak obce schválen v konečné podobě, předcházela tomuto aktu dlouhá cesta.

Již v roce 2006 se zastupitelstvo usneslo, že budou podniknuty kroky k vyhotovení znaku obce. Byl proto osloven Mgr. Jan Tejkal, heraldik z Ostravy, se kterým již několik let spolupracoval jeden z členů zastupitelstva. Při pátrání v archivech bylo v případě obce Třesovice doloženo užívání vlastního pečetního znamení s obrazovým námětem již v polovině 19. století. Spolehlivé doklady o existenci pečeti obce představovaly otisky pečetního typáře v písemnostech archivních fondů Národního archivu v Praze. Důležitým a hlavním motivem pro budoucí znak obce byl otisk pečeti pořízený do vosku s opisem „Panstwi Sadowsky. Obec Trzesowicz“. Tento otisk našel heraldik Tejkal v Eichlerově sbírce pečeti z roku 1834. Pro obec Popovice nebyla takováto historická pečť zjištěna.

Z těchto uvedených skutečností jasně vyplynulo, že lze vytvořit podle přepisů historických symbolů nový heraldický znak obce.

V únoru 2007 schválilo obecní zastupitelstvo, aby pan Tejkal zhotovil několik návrhů budoucího znaku obce. Ten na základě historických skutečností vytvořil celkem 11 variant. Tyto návrhy vycházejí především z historické pečeti obce Třesovice, z níž přejímají zemědělský symbol obilného snopu, který je dále variantně doplněn dalšími figurami se vztahem k historii a charakteru obou místních částí obce. Tyto varianty byly po několik týdnů postupně probírány a hodnoceny, jak členy zastupitelstva, tak i občany Třesovic a Popovic. Na žádost starosty obce vypracoval pan Tejkal ještě další čtyři návrhy doplněné o znaky dvou dubových listů, symbolizující současný počet místních částí Třesovic. Z celkového počtu 15 návrhů schválilo obecní zastupitelstvo 24. ledna 2008 variantu č. 14.

Slavnostní předání dekretu o udělení znaku a praporu obci Třesovice se uskutečnilo v úterý 13. května 2008 v hlavním jednacím sále Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Tento dekret převzal starosta Třesovic z rukou předsedy Poslanecké sněmovny Ing. Miloslava Vlčka a první místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslavy Němcové.

Bc. Pavel Mrkvička,
starosta obce Třesovice

* heraldika – nauka o erbech

** vexilologie – nauka o vlajkách a praporech

Internetové stránky mikroregionu v novém kabátě

Internetové stránky www.nechanicko.cz změnili počátkem září svou podobu. Šlo především o grafickou přeměnu, rubriky zůstaly většinou zachovány. Novinkou je „návštěvní kniha“. Ta je určena nejen pro občany regionu, ale i pro širší okruh čtenářů těchto stránek. Pište nám své náměty, nápady, zají-

mavosti. Můžete se s námi podělit o zajímavý příběh, návštěvu ojedinělé akce či zahájit diskusi ohledně problému, který vás zaujal.

Sdělte nám vaše návrhy, názory a připomínky k tomuto čtvrtletníku.

Správní rada mikroregionu

Představujeme Vám členy M.A.S. Hradecký venkov, o.p.s.

Zemědělská akciová společnost Mžany, a.s.

Čím se zabýváte?

Zemědělská akciová společnost Mžany, a.s. vznikla v roce 1996. Zabývá se tradiční zemědělskou výrobou. V rostlinné výrobě pěstuje především obiloviny pro potravinářské účely. Je

významným pěstitelem cukrové řepy, řepky ozimé a brambor. Pro potřeby živočišné výroby produkuje potřebná objemná krmiva – kukuřici, vojtěšku a jetel. V živočišné výrobě je zaměřena na chov skotu, celkem chová 2150 kusů. V tomto odvětví dosahuje velmi dobrých výsledků. Při hodnocení reprodukčních ukazatelů u dojníc patří ke špičce v ČR. Mžanská akciová společnost chová cca 730 dojníc. Průměrná plemenářská užitkovost je 7303 l mléka na jednu dojnici.

Za dlouhodobé výsledky získala

společnost titul „Šlechtitelský chov červenostrakatého skotu“.

Vaše aktivity v regionu?

Na základě smlouvy o spolupráci se společnostmi Agrocom komanditní společnost Mžany a Agrohlep s.r.o. Mokrovousy poskytujeme další služby, především v oblasti konzervace a skladování objemných krmiv.

Cílem je maximální využití moderních strojů a lidí pro zajištění efektivního hospodaření.

Proč jste se stali členy MAS?

Členy MAS Hradecký venkov o.p.s. jsme se stali z racionálních důvodů, neboť věříme v nezbytnost spolupráce všech subjektů podnikajících na venkově, obecních úřadů, různých zájmových a společenských organizací s cílem najít společně způsob, jak využít nabízené finanční prostředky z fondů EU i naší republiky.

Kontaktní údaje:

Mzanyas.Pesek@tiscali.cz
langrova.mzany@seznam.cz
tel. 495 448 000-2

Dr. Ing. Jan Pešek

Infrastruktura pro turistiku v Mikroregionu Nechanicko - II. etapa“

Mikroregion i v letošním roce pokračuje se záměrem realizovat další společné projekty. V lednu podaná žádost o dotaci do Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje byla úspěšná a mohli jsme dokončit druhou etapu projektu pod názvem „Infrastruktura pro turistiku v Mikroregionu Nechanicko - II.etapa“. Z tohoto projektu v celkové výši 507.732 Kč (dotace z POV Královéhradeckého kraje 286.000 Kč) bylo nakoupeno 11 ks infopanelů, 20 ks parkových laviček, 15 stojanů na kolo, 27 odpadkových košů a 5 vitrín (různých typů – úřední desky a informační tabule pro občany). Zájem o doplnění tohoto vybavení se 70% dotací projevil obce Boharyně, Dohalice, Hněvčeves, Hrádek, Mokrovousy,

Nechanice, Radíkovice, Sadová, Stěžery a Stračov.

A jak budeme pokračovat v příštím roce? Záměrem mikroregionu je především podpořit projekt na vybudování cyklostezek v lokalitách Stěžery – Hradec Králové, Sadová – Mžany, Nechanice – Dolní Přím a Kunčice – Nechanice. Všechny tyto cyklostezky jsou potřebné především z bezpečnostních důvodů.

Máte i vy ve vašich obcích nějaký nápad či záměr zrealizovat společný projekt mikroregionálního charakteru? obraťte se na svá zastupitelstva. Podmínky letošního Programu obnovy venkova jsou již vyhlášeny a žádosti se podávají od 1. listopadu do 31. prosince.

Jana Pečenková

Blahopřání ke stoletým narozeninám

2. října 2008 se dožila úctyhodného věku sta let paní Růžena Havliková, občanka Sadové. Zástupci obce osobně gratulovali oslavenkyni v den narozenin. Já bych chtěla paní Havlikové dodatečně ještě jednou jistě i jménem všech spoluobčanů popřát

hlavně hodně zdraví a spokojenosti. Také aby byla ještě dlouho fit, tak jako ve svých sto letech.

Za všechny gratulanty
Stanislava Šárová

▲ Úřední deska v Sovětích. (Foto: Jana Pečenková)

▲ Růžena Havliková, stoletá občanka Sadové.

1. ročník Hubertovy jízdy v Horních Černůtkách

Horní Černůtky, které spadají pod obec Sovětice, začaly žít kulturním životem. Velkou měrou tomu napomohla výstavba kulturního domu, který byl na začátku jara slavnostně otevřen. Obyvatelé této malé obce teď mají k sobě blíže, což se projevuje v různých aktivitách.

Během půl roku naplánovali místní občané několik akcí. Jednou z prvních byl jazzový koncert. Všichni zúčastnění se mohli přesvědčit, že tento druh zábavy je to, co dosud postrádali. V té době věděli, že se nejedná o poslední akci. Následovaly ještě dva další koncerty. Na jednom vystoupil pan Bartoška sólově na harmoniku a posléze zahrála hudební skupina Koňaboj. Jenže ani to nebylo pro obyvatele Černůtek poslední kulturní programy. Proto připravili dva

krásné výlety do skal. Veškeré dokumentární fotografie je možné shlédnout na webových stránkách obce.

Přiblížil se podzim a byla naplánována zatím největší akce, kterou kdy obec zažila. Příprava nebyla jednoduchá, jednalo se o 1. ročník Hubertovy jízdy. Obavy před zahájením byly oprávněné, ale jak se později ukázalo, tak zcela zbytečné. Za velmi hezkého počasí se přihlásilo k účasti 26 účastníků na osedlaných koních a sedm vozatajů. Během dne se prostřídalo na stopadesát diváků, což bylo největší odměnou obětavým pořadatelům. Již dnes jsou si jisti, že příští rok odstraní drobné nedostatky a doladí celkový průběh Hubertovy jízdy. Ta letošní byla mj. též vhodná k získání organizačních zkušeností. Při tak nádherné podívané oko divá-

ka ani nemohlo rozpoznat drobné chybičky, jichž se pořadatelé chtějí příště vyvarovat. Organizátoři se

těší spolu s mnoha milovníky těchto nádherných zvířat na druhý ročník.

Aleš Krátký

▲ Účastníci 1. ročníku Hubertovy jízdy. (Foto: Václav Hroch)

SADOVÁ - NOVÝ PROGRAM ROZVOJE

Nejen historie Sadové jako sídla rozsáhlého panství, jehož osudy byly ve zpravodajích postupně zveřejňovány během letošního roku, ale i současný život v obci přináší řadu změn. Jednou z nich byly loňské předčasné volby. Byly vyvolány odstoupením dvou členů zastupitelstva a vedly v obci Sadová k řadě změn. Starostkou obce byla zvolena paní Stanislava Šárová ze sdružení „Za rozvoj obce Sadová“.

Zastupitelstvu obce v novém složení se daří naplňovat svůj volební program a na vzhledu obce to začíná být vidět.

Sadovský rybník, který je nyní pod správou obce, byl zarybněn. Na tomto nově vytvořeném rybářském revíru mohou místní občané za symbolickou cenu chytat ryby. Byl také opraven jeden obecní byt.

Největším úspěchem nového zastupitelstva je vybudování autobusové čekárny. Výstavbě předcházela složitá jednání s nájemcem pozemku. Z čekárny má jistě radost nemalá část občanů, kteří cestují autobusem. Pozornosti těch, kdo jezdí vlakem, jistě neunikly dvě nové lavičky v prostoru před nádražím. Občané již nemusejí čekat na vlak v nevzhledné

čekárně.

Velmi zdařilý byl, alespoň podle ohlasu malých občánků obce, dětský den. Konal se na hřišti u rybníka pod vedením pana Dušana Jedličky a za pomoci zastupitelů obce i občanů. Pro děti byly připraveny různé soutěže a atrakce. Každý účastník byl sladce odměněn. Vyvrcholením odpoledního programu byl přelet rogalu a ukázka hasičského zásahu Sovětic, což jsou malí hasiči ze Sovětic. Po dětských hrátkách pokračovalo soušedské posezení při rožnění a s dobře vychlazeným pivem.

Mezi další významné akce patří odstranění starých sloupů obecního rozhlasu a nové veřejné osvětlení. To by mělo mít minimální poruchovost vlivem počasí, takže obec bude osvětlena i při dlouhých zimních nocích. Zatím k posledním změnám patří nová úřední deska na nejvíce frekventovaném místě v obci, tj. u obchodu paní Jukličkové.

Zastupitelé snad našli i způsob efektivního využití obecní pily, která nebyla příliš rentabilní, nabídkou celého areálu k pronájmu.

Dále je připravován projekt na

vybudování chodníků. Obec se snaží na tuto akci získat peníze z fondů EU. Věřím, že zastupitelé nezapomenou ani na vybudování bezpečného přechodu pro chodce u železničního přejezdu, neboť tento přechod je v současné době velmi nebezpečný.

Závěrem bych chtěla připomenout, že se výrazně zlepšila informovanost občanů o dění v obci, a to díky tomu,

že je na internetu vyvěšeno usnesení z každé schůze zastupitelstva. Také je možné přečíst si zápis z každé schůze.

Přeji novému zastupitelstvu, aby pokračovalo v práci pro rozvoj Sadové se stejným elánem jako doposud. Jedině tak se mu podaří splnit volební program.

Marta Vaníčková

▲ Nově vybudovaná autobusová čekárna. (Foto: Pavel Šára)

Redakce všem čtenářům zpravodaje

Bývá dobrým zvykem, že po určitém časovém intervalu vydávání každého periodika se redakce zajímá o ohlas a názory čtenářů a dosavadní úroveň časopisu. Zjišťuje, co čtenářská obec na jeho stránkách postrádá, zda by neměly být zavedeny některé pravidelné rubriky, jak je posuzována grafická úroveň a řada dalších závažných aspektů.

Domníváme se, že tato doba nyní nastala. Zpravodaj vychází čtvrtletně již od roku 2004, proto jsou otázky týkající se zpětné vazby vás čtenářů zcela na místě.

Potěšitelná je skutečnost, že vzrůs-

tá počet přispívatelů informujících občany mikroregionu o zajímavostech z kultury, historie, sportu a v neposlední řadě společenského života v našich obcích. Soudě podle četnosti článků, zajímavosti i závažnosti jejich obsahu jsou v současné době jednou z hlavních složek veřejného působení sbory dobrovolných hasičů. To není povzdech, ale konkrétní příznivé konstatování. Zpravodaj se však také řadou redakčních článků a zpráv snaží upozornit, co vše přináší současný rozvoj do řízení a hospodaření obcí, uvádí do povědomí různé projekty a programy

zdroje a způsoby čerpání různých dotací apod. Zatím ale postrádáme intenzivnější výměnu dobrých zkušeností z řízení a zvyšování úrovně života našich obcí. Jistě se však najdou další témata, jež někteří čtenáři postrádají nebo problémy, na které by tento čtvrtletník měl začít reagovat. Zpravodaj je pojátkem nejen mezi představiteli jednotlivých obcí MN, ale i širokých vrstev obyvatelstva. Dovolujeme si vás proto, vážení čtenáři, požádat o sdělení vašich návrhů, názorů, připomínek, jež se budou týkat zlepšení informovanosti a celkového zvýšení úrovně, zpra-

vodaje tak, aby se stal živým obrazem života v našem mikroregionu. Své připomínky, návrhy či kritické poznámky můžete tlumočit prostřednictvím internetových stránek www.nechanicko.cz, konkrétně nově zavedené rubriky pod názvem návštěvní kniha, elektronickou poštou na adresu ou@mokrovousy.cz či písemně na adresu redakce Mikroregion Nechanicko, Mokrovousy 18, 503 15 Nechanice.

Děkujeme vám předem za účinnou pomoc a spolupráci při dalších vydáních tohoto čtvrtletníku.

Za redakci Bedřich Moder

Nechanická knihovna nově pojmenována

Součástí oslav 780. výročí první písemné zmínky o Nechanicích, probíhajícího po celý letošní rok, se stalo i nové pojmenování městské knihovny na Štolbovu. Důvodem byla skutečnost, že koncem 19. století se místní korporace dohodly spojit své knižní fondy do jedné instituce, která posléze jako knihovna nesla jméno významného spisovatele a dramatika Josefa Štolby. Ten v Nechanicích působil od roku 1879 po jedenáct let nejen jako notář, ale i významný kulturní činitel. Stál v čele divadelního spolku, který založil, v něm hrál a hlavně režíroval hry vlastní i cizích autorů. Byl také spoluzakladatelem okrašlovacího spolku. Kritizoval a brojil proti rozmáhajícímu se harfenictví.

Za svého působení v Nechanicích, které v svých Pamětech označil za nejšťastnější období svého života a literární historici za nejpłodnější a nejlepší v jeho tvorbě, napsal několik divadelních her uváděných tehdy na jevišti Národního divadla, z nichž nejúspěšnější byla veselohra Vodní družstvo. Ta se od sklonku minulého století až dosud hraje s velkým úspěchem jako součást kmenového repertoáru Činoherního klubu v Praze. Kromě toho využil Štolba nechanického prostředí a napsal několik novel, povídek a také cestopisů, což byly dojmy ze tří výprav,

kteřé v té době podnikl do zahraničí. Za ním často přijížděli do Nechanic významní spisovatelé, cestovatelé a malíři.

Toto vše byly důvody, jež vedly vedoucí městské knihovny, paní Hanu Kramářovou, aby usilovala o navrácení jejího původního názvu, který zanikl při pozdějších reorganizačních knihovnictví. Její snaha byla korunována úspěchem a v sobotu 11. října došlo ke slavnostnímu aktu pojmenování a odhalení desky na budově kulturního domu, spojeného s výstavou dokumentů ze života a díla Josefa Štolby. Byla mu přítomna i pravnučka spisovatele PhDr. Šámalová a řada dalších významných hostů.

Aktu pojmenování Štolbovy knihovny předcházela za hojné účasti vlastivědná procházka po historických pamětihodnostech města, zorganizovaná klubem důchodců a po jeho ukončení na závěr zdařilé představení Štolbovy veselohry Maloměstští diplomati v podání ochotnického divadelního souboru z Deštné na Jindřichohradecku. Tuto komedii totiž situoval Štolba do Jindřichova Hradce, kde se tehdy nezdařil záměr vybudovat železnici stejně tak, jako tomu bylo kdysi v Nechanicích.

S touto informací souvisí i další

potěšitelná zpráva a to, že v sousedním mikroregionu Urbanická brázda, získala obecní knihovna v Praskačce, v rámci soutěže vyhlašované

Ministerstvem kultury ČR „Knihovna roku“, zvláštní ocenění a diplom. Oběma knihovnám blahopřejeme.

redakce Zpravodaje MN

▲ Zleva: Hana Kramářová - knihovnice, PhDr. Jana Šámalová - pravnučka JUDr. Josefa Štolby, Jiří Pechar - starosta Nechanic při slavnostním odhalení pamětní desky. (Foto: Milan Kramář)

Stračov a Klenice – dvě různé vesnice...

Neměl bych dále nepodařeně veršovat, vhodnější by určitě bylo sousloví dvě blízké vesnice. Chci ale uvést pod tímto titulkem do širšího povědomí pozoruhodnou knihu, která nese název Stračov a Klenice minulosti a současnosti. Vydal ji Obecní úřad ve Stračově při příležitosti červnových oslav 650. výročí první písemné zmínky o obci, přičemž v případě Klenice, dnes místní části, bylo letošní výročí dokonce 690 let. Publikace, jejímž autorem je Karel Dunda, zůstane trvalou a hodnotnou připomínkou obou jubileí.

Výpravná kniha velkého formátu, na křídovém papíře, s množstvím černobílých snímků a přílohou soudobých barevných fotografií na konci, je ojedinelým počinem, který přesahuje rámec mikroregionu. Vydání oceňují nejen současníci, ale tato historická publikace bude důležitým dokumentem pro mnohé příští generace.

Karel Dunda shromáždil ve své populární historické práci úctyhod-

né množství základních historických údajů i podstatných detailů z obou obcí, a to v patnácti stračovských a šesti klenických kapitolách. Jako rodákovi je mu historie Stračova bližší a dlouhodoběji sledovaná. To připomíná i starosta obce ing. L. Homoláč ve svém poděkování autorovi a uvádí období patnácti let, během kterých podklady shromažďoval. Rozdíl co do rozsahu textu tkví však hlavně v tom, že Stračov byl v minulosti městečkem a tudíž jeho dějiny jsou o něco bohatší než Klenice.

K. Dunda v úvodním slově vysvětluje zajímavou a šťastně volenou koncepci, kterou rozpracoval při uspořádání textu do menších a přehledných statí v jednotlivých kapitolách, takže zájemce o různé podrobnosti má v knize snadný přehled a rychlou orientaci. V krátké recenzi nelze popisovat obsah jednotlivých kapitol. Jejich sled a tematické uspořádání jsou voleny tak, aby obsáhly všechny zajímavé události a okolnosti z historie obou obcí. Proto se také jejich rozsah, co do počtu stran různí a zejména u Klenice jsou mnohem stručnější. To také vyplývá i z minulosti, kdy obě lokality patřily různým majitelům středověkých panství a teprve ti poslední, Harrachové, v první polovině 19. století obě vesnice přiřadili pod své sadovské dominium. Je také do určité míry paradoxem, že Klenice dnes patří pod obecní úřad ve Stračově, zatímco Stračovská Lhota, již podle názvu dlou-

hodobá součást Stračova, je nyní místní částí obce Mžany. Karel Dunda tuto nesrovnalost částečně napravil a Lhotě Stračovské věnoval celou poslední XV. kapitolu.

Nesporným kladem publikace je, že si její autor všímá též širšího okolí (Dub, Pšánky, Janov atd.) a popisované místní události zasazuje do širšího dějinného rámce, což ocení zejména čtenáři mladší generace. Ale kdo z nás, pamětníků, si například vybavuje jaké dávky potravin byly vydávány za Protektorátu Čechy a Morava na lístky? V knize tyto a mnohé další zajímavé podrobnosti najdete.

V tak obsáhlé a finančně bezesporu nákladné publikaci se však objevuje i několik zbytečných nedostatků. Jdou však spíše na úkor korektora a pořadatele grafické úpravy, než autora a vydavatele. Například rozpadlý text při užívání čárek za slovy při výčtu pojmů (str. 24, 30, 94), kvalita některých soubojích fotografií (například socha sv. Jana Nepomuckého, označená chybně jako pomník, památník rudoarmejců, jehož autor není K. Samojed ale Samohrd, či socha sv. Jakuba). Při dnešních možnostech digitální fotografie a počítačových úpravách mohly být snímky kvalitnější. Rovněž rozměrné statistické údaje a přehledy v tabulkách bylo možné a jistě i vhodnější umístit v příloze. Na vrub korektora jde i název Hořinevsí s dlouhým í, pokroucené jméno

Gundakara Schaffgotsche na Gurnoker nebo věta: „Před Probouzí a v Přímském lese postupně napadla spojenecké jednotky Saského armádního sboru, jež měli asi 23.000 vojáků.“ (Byla to pruská Labská armáda, to vyplývá z předchozího textu – pozn. autora.)

U popisu stračovského kostela bylo vhodné upozornit, že se nejedná o čistý novorománský sloh, ale že je zčásti budován i prvky pseudogotickými. Při jeho obsáhle popisované historii se vytratilo zasvěcení sv. Jakuba, patronu poutníků a nápadná souvislost se sochou tohoto světce na rozcestí při vjezdu do obce, směřovanou na průčelí kostela. Statue byla prohlášena kulturní památkou chráněnou podle zákona, obdobně jako další socha sv. Jana Nepomuckého u kostela a také budova zámku. Vydavatel měl prosadit popisy barevných fotografií v závěru knihy. Prospělo by to zejména orientaci budoucích čtenářů.

Přes tyto drobné výhrady je třeba uvedené publikaci popřát hodně zdaru a neutuchajícího zájmu na cestě ke čtenářům a jejímu autorovi vyslovit jednoznačné absolutorium a poděkovat mu za záslužnou a přínosnou práci. Představitelé obce pak pochválit za péči, kterou vydání knihy nepochybně museli věnovat.

Nezbývá než zakončit úslovím: „Dobrá věc se podařila“.

Václav Pražák, prom. hist.

SADOVÁ, PANSTVÍ SADOVSKÉ

Když po 137 letech skončila pro neúnosné zadlužení vláda rodu Schafgotschů nad sadovským panstvím a ujal se jej Tobiáš Grätzl šlechtic z Gränzensteinu, který jej získal za 240.000 zlatých, netěšil se z vlastnictví dlouho. Zemřel brzy a majetku se ujala vdova Johana, rozená Moravcová z Ostrova. Ta přikoupila v roce 1912 sousední petrovické panství. V červnu 1825 došlo k další změně, když se majirátním pánem stal Vincenc, svobodný pán z Gränzensteinu, který k němu připojil Třemešnou a Petrovice. Vedl si však špatně, neboť panství silně zadlužil. Jeho věřiteli byli židé a advokáti. Byl tudíž donucen panství roku 1829 prodat. Koupil je Arnošt František de Pauly hrabě Harrach za 475.000 zl. c. m. Jeho prvním činem bylo, že v roce 1832 přikoupil zpět Kunčice s Nechanicemi a Trnavu se Zvíkovem. Již dříve, nedlouho po třicetileté válce, získali Harrachové panství Stěžery, kde postavili renesanční zámek.

Nyní náležely k sadovskému panství Sadová, Sovětice, Klenice, Dub, Mžany, Suchá, Lodín s Janatovem, Staré Nechanice, Komárov, Lubno, Sobětuš s Tüni, Třesovice, Mokrovousy, Dohaličky, Dohalice Dolní i Horní, Vyhnalov a Kopaniny, městečko Nechanice a Hrádek. K dalšímu panství Bílá Třemešná patřily Doubravice s Dolním Emausem a samotná Třemešná. Ke zboží Petrovickému pak Petrovice, Nerošov a Mýtěves.

Rozrůstání této rozsáhlé državy pokračovalo úspěšně i v dalších letech. Roku 1838 přibyl statek Stračov, 1840 Barchov, 1854 velkostatek Zvíkov, 1868 Puchlovice, 1879 velkostatek Dolní Přím, 1886 velkostatek Libčany. Harrachové tak postupně vytvořili obrovské domínium, včetně nemovitého majetku, pozemků a továren v Krkonoších, v němž nemalou úlohu hrálo panství Sadová o rozloze 6.508 ha.

Po Arnoštovi hraběti z Harrachu, komořím a říšským dvorním radovi, rytíři řádu zlatého rouna, zdědil fideikomis harrachovských panství v Čechách i Rakousku jeho synovec František Arnošt Harrach. I on byl c. k. komoří, tajný rada a rytíř řádu zlatého rouna. Za manželku měl Annu, kněžnu z Lobkovic. Zahájil stavbu velkolepého zámku Hrádek ve slohu windsorské gotiky. V době jeho majorátu měla Sadová devět domů a 91 obyvatel. Dominantou byl stále areál zámku s anglickým parkem. Dále zde přetrvávala řada hospodářských zařízení – hospodářský dvůr, pivovar, vinopalna, bažantnice s myslivnou, zájezdní hospoda, mlýn, kovárna, kolářská dílna. V roce 1844 však zámek katastroficky vyhořel, spolu s ním i stodoly. Nebyl rodem Harrachů nikdy obnoven. Hospodářská agenda panství byla provizorně přemístěna do zámku ve Stračově, kam se dočasně uchýlili i členové rodiny, panské úřady přeshly do Nechanic a později na zámek Hrádek po jeho dostavbě. Bylo velké

štěstí, že i nejdůležitější písemnosti včetně pozemkových knih byly před požárem sadovského zámku převezeny na Hrádek. Po roce 1848 byly předány do Prahy do muzejního archivu.

Dalším následníkem byl Jan Nepomuk František, hrabě Harrach, známý jako velký vlastenec. Byl členem mnoha spolků, ve Vídni vydržoval krajský spolek Komenský. Roku 1865 byl zvolen starostou zastupitelstva politického okresu Nechanice, byl poslancem Sněmu českého za okresy Jilemnice, Rokytnice, Vysoké a Vrchlabí. Zúčastňoval se všech významných obrozených akcí českého národa a stal se jednou z nejpobulárnějších osobností své doby. Hlásil se k historické šlechtě (rodokmen Harrachů sahá hluboko do minulosti, jeho existence je doložena od 13. století) a s hrdostí též k českému národu.

V bouřlivém roce 1848 (Slovanského sjezdu v Praze se zúčastnil i František Arnošt Harrach) nastaly pro rolnictvo rozhodující revoluční změny. Ještě před úředním zrušením roboty 7. září hrabě Harrach promínil od 1. července 1848 všem svým poddaným „beze všech ouplatků“ veškeré povinnosti související s potažní a ruční robotou. Zrušením roboty zanikla různá břemena, poplatky, daně a dávky vrchnosti. Panství přestalo jako nástroj útlaku existovat, vrchnostenské úřady ztratily svou pravomoc, lid se stal na velkostatech nezávislý.

Po roce 1848 byla mj. ustavena katastrální obec Sovětice a byl zvolen první starosta. Sadová k ní byla připojena. Toto spojení trvalo až do 1. ledna 1991, kdy vznikla samostatná obec Sadová s vlastní samosprávou. Roku 1862 byl v Sadové vystavěn cukrovar. Technologie, která byla původně používána, využívala tzv. lisovací systém. Řepa se strouhala na kaši a z ní se liselem vymáčkovála šťáva. Později se přešlo na získávání šťávy vyluhováním řepných řízků. Cukrovar vyráběl 62 let, zpracoval celkem 12,245.637 q řepy a sezónní pracovní doba za tu dobu obnášela 4.926 dní. Zrušen byl v roce 1924 a rozbořen v roce 1929. V roce 1883 byla v sadovské cihelně dokončena stavba kruhové pece. Vyráběla dvakrát pálené cihly s kollem na přední straně C – S, t. zn. Cihelna Sadová. Její výrobky lze ještě dnes shledávat na Nechanicku. Kdy přestala vyrábět není jasné, zřejmě byla v posledních letech 20. století. V roce 1877 vyhořela stará vinopalna a nebyla již obnovena. O dva roky později postihl požár lednici u pivovaru. Samotnému pivovaru se také oheň nevyhnul. Vyhořel v roce 1905 s částí stodol, ale byl obnoven. Pivo vařil ještě za první republiky.

Důležitým zlomem v novodobé historii Sadové bylo zavedení železnice v roce 1882. Trať obchodní dráhy z Hradce Králové do Ostroměře měla jednu ze zastávek v Sadové. Protože část nádraží stávala na dohaličském katastru, byl původní název stanice Sadová-Dohalice. Současně byla vybudována odbočka lokální trati do Smiřic. Teprve po uve-

dení dráhy do provozu, byl v Sadové zřízen i poštovní úřad, kam vlaky dovážely poštovní zásilky.

Válka prusko rakouská v roce 1866 zasáhla nejen do celých severovýchodních Čech, ale poznamenala též řadu obcí mikroregionu, neboť se zde odehrála rozhodující fáze této války v bitvě, která vypukla ráno 3. července 1866. Jméno obce Sadová vstoupilo do učebnic dějepisu, protože se původně psalo o bitvě u Sadové. Přes obec byl veden jeden z rozhodujících útoků pruské armády. Teprve později, když byla historie bitvy podrobně vyhodnocena a konstatováno, že 3. července začaly boje tj. útok pruských armád na třech místech, došlo ke změně a ustálil se nový termín bitva u Hradce Králové.

Údolí, v němž leží Sadová se stalo centrem urputného boje. Po celé dopoledne udržovalo rakouské dělostřelectvo na tomto úseku fronty soustředěnou palbou nastupující pruskou pěchotu prudkou palbou bez větších možností postoupit vpřed. Teprve když před polednem děla vystřílela munici, a nová nebyla ihned k dispozici, začala se situace měnit ve prospěch pruských jednotek. Prusové Sadovou a okolní obce dobyli a po závěrečném vítězném střetu na chlumské výšině, kam dorazila odpoledne 2. pruská armáda usilovným pochodem od Dvora Králové, bitvu vyhráli.

Území obce i okolí bylo pokryto mrtvými a raněnými vojáky, koňmi a vojenkou výzbrojí. V hostinci (dnes zvaném U kanonýra Jabůrka) byl zřízen lazaret. Proti němu za silnicí je malý hřbitůvek s osmi pomníky. Další skupina pomníků se nalézá na louce za bývalým cukrovařem při silnici do Dohalic. Zde našlo poslední odpočinek 65 vojnů. Pochoval je tam všechny domovník cukrovaru po skončení boje. Krátce nato sám zemřel na následky infekce a byl pochován mezi padlé vojáky. Na hrobě mu byl vztyčen pomník, jehož nápis hlásá, že zde leží hrobník 65 vojnů, jako neobětí šestašedesátý, který zemřel v 66. roce věku svého v roce 1866. Symbolická jsou tři čísla 66.

V historickém přehledu zbývá již jen dokončit osudy harrachovského panství. Jan Nepomuk hrabě Harrach zdě-

dil v roce 1884 po svém otci fideikomis Jilemnice, Brannou, Žďár, Sadovou a Stěžery s Puchlovicemi, a ostatním majetkem v Rakousku a Uhrách. Po jeho smrti v roce 1909 nastoupil jako dědic jeho syn Otto Jan Nepomuk hrabě Harrach. Ten se dožil parcelace pozemkového fondu. Po převratu v roce 1918 převzaly orgány ČSR od harrachovského velkostatku 2.671,4269 ha půdy, z čehož pro drobné přídělky v rámci parcelace bylo dáno k dispozici 2.027,2528 ha, pro vytvářené zbytkové statky 644,1740 hektarů. V roce 1925 proběhla podle usnesení Zemského civilního soudu v Praze první parcelace sadovského panství. Po ní byla založena nová část vesnice proti nádraží ve směru na Mžany.

Přesto zůstal za první republiky Harrachům v ČSR značný nemovitý i movitý majetek. V roce 1935 Otto, hrabě z Harrachu zemřel a dědicem se stal jeho jediný syn Jan Nepomuk Antonín, hrabě z Harrachu. Za druhé světové války se přihlásil do německé armády a jako důstojník Wehrmachtu zemřel v zajateckém táboře 12. 5. 1945 na tyfus. Tato skutečnost nebyla dlouho známa a byl proto až do roku 1947 považován za nezvěstného. Po skončení druhé světové války propadl jeho majetek v rámci reparací a prokázané kolaborace s nacisty státu.

V poválečných letech 1946 – 1949 proběhla v republice a tedy i v Sadové druhá parcelace harrachovského velkostatku. Tím se uvolnily další plochy pro rozvoj obce a vzniklo mj. i nové sídliště rodinných domků na vrchu zvaném Rozkoš. Po sametové revoluci 1989 podal vzdálený příbuzný žijící v Rakousku, konkrétně bratranec Jana Harracha, Arnošt Leonhard Harrach v rámci restitucí žádost o navrácení majetku, mezi jiným i zámku Hrádek. V dosavadních soudních jednáních byly nároky zamítnuty jako neoprávněné.

V poválečném období byl vývoj Sadové nadále spojován s obcí Sovětice. Jak již bylo řečeno až 1. ledna 1991 se Sadová osamostatnila. Začala se psát nová kapitola historie obce.

redakce

P. S. Historické datování a údaje převzaté z rukopisu

▲ Motorest U kanonýra Jabůrka, bývalý vojenský lazaret. (Foto: archiv)

Podzimní zkoušky loveckých psů ve Mžanech

V sobotu 20. září se v honitbě Mysliveckého sdružení Mžany za účasti zástupců Okresního mysliveckého sdružení Hradec Králové uskutečnil sedmý ročník podzimních zkoušek loveckých psů – ohařů. Při slavnostním nástupu bylo prezentováno dvanáct psů (zastoupena byla různá plemena, například výmarský ohař, německý krátkosrstý ohař, český fousek, pointer). Po zahájení panem Valenou a paní Kolářovou myslivecký hospodář Břetislav Hnízdil představil vedoucí skupin a lokality, v nichž budou jednotlivé skupiny pracovat. Dál seznámil účastníky s organizací celého dne a časovým plánem zkoušek.

Hlavní rozhodčí paní Jirchová představila své kolegy a po veterinární kontrole byly rozlosovány dvě skupiny. Za krásného počasí vrazily obě skupiny do honitby. Následovaly je „pojízdné bufety“ zajišťující občerstvení zúčastněných – tj. vůdců psů, rozhodčích i ostatních příznivců.

Zkoušky probíhaly klidně a pejskům se dařilo. Zádrhel nastal až při přinášení pernatých úlovků. Neuspěli dva psi a odpoledne ztroskotal na vlečce třetí pes. Ostatní účastníci zkouškami prošli dobře.

Vítězka Ammy s vůdcem J. Boučkem prošla zkouškami výborně, obdržela první cenu s celkovým počtem 293 bodů z 300 možných. Druhý skončil Aran s vůdcem M. Novákem s počtem 292 bodů. Třetí SISI s vůdcem J. Šarounem s počtem 289 bodů. Ještě dalších pět psů skončilo v první ceně, jeden ve druhé a tři psi zkouškami neprošli.

Psi byli na těchto zkouškách připraveni na vyšší úrovni, než tomu bylo v minulém ročníku. Po ukončení všem chutnalo dobré jídlo spojené s příjemným posezením. Sobotní den strávený společně s pejsky se pořadatelům vydařil. Jedinou menší vadou na kráse bylo přihlašování psů ke zkouškám. Byly připraveny čtyři lokality, ale díky pozdní pre-

zenci účastníků nemohl být včas zajištěn dostatek rozhodčích. Proto se opozdilci nemohli zkoušky zúčastnit a byly ustanoveny jen dvě skupiny ačkoli zájem byl vyšší. To vyvolá

početně větší zájem o letošní zkoušky. Přeji vůdcům a jejich svěřencům, aby se jim i v dalších zkouškách dařilo.

Břetislav Hnízdil

▲ Vodní práce při podzimních zkouškách loveckých psů. (Foto: V. Kolářová)

Nové dětské hřiště v Nechanicích

Po rušných a pro mnohé členské rodiny pracovně laděných prázdninách, kdy probíhaly poslední úpravy před otevřením nového dětského hřiště za kulturním domem v Nechanicích, se vám opět hlásíme s nejláhčivějšími novinkami z Nechanic. Dětské hřiště mělo být veřejně přístupné po celý den. Z bezpečnostních důvodů se mělo zamykat pouze přes noc. Jelikož se však stalo oblíbeným místem mládeže, která nám stihla hřiště devastovat již v prvním týdnu po otevření, byli jsme nuceni hřiště zamykat i přes den. Naším přáním však je, aby hřiště k radosti a spokojenosti sloužilo co největšímu počtu dětí. Věkově je hřiště určeno pro děti do desíti let. Proto si i vy můžete zakoupit v herně mateřského centra vlastní klíč za 30 Kč, a to každé pondělí v době otevření volné herny od 9:00 – 12:00 a od 15:00 – 17:00 hodin.

I letos nabízí mateřské centrum širokou škálu zájmových kroužků pro děti. Stále se můžete přihlásit na kroužek

cvičení, setkáváme se každé úterý od 16:30 hod v nechanické sokolovně. Na úterý byl naplánován i kroužek angličtiny pro nejmenší. Ten ještě není otevřen z důvodu malého počtu nahlášených dětí. Pokud tedy máte zájem, neváhejte a své děti přihlaste.

Ve středu se v centru maluje, střihá a lepí také od 16:30 hodin. Čtvrteční dopoledne jsou vyhrazena pro nejmenší hudebníky a odpoledne hrají na flétny starší děti. Nepravidelně se schází i děti z přírodovědného kroužku.

Těhotné ženy jistě rády využijí nabídky předporodních kurzů, které přímo v herně pořádá porodní asistentka Petra Kratochvílová. Maminkám s malými dětmi do jednoho roku je určena každá první středa v měsíci. Dopoledne je v herně přítomna laktiční poradkyně, která jim ráda zodpoví jejich dotazy.

Velké oblibě se těší kroužek Výletníků. Cestujeme společně po zajímavých místech v okolí s našimi dětmi.

Rádi mezi sebou uvítáme i nové čle-

ny. Členský příspěvek na rok je 200 Kč za rodinu (od září 2008 do září 2009). Ceny za kroužky pro děti členů MC nepřesahují 150 Kč za pololetí.

Připravujeme také mnoho akcí pro veřejnost. Srdečně vás na ně zveme.

Podrobnější informace získáte na našich stránkách <http://www.nechanicemc.estranky.cz/>.

Těšíme se na vás a vaše děti.

Hana Jarošová

▲ Nové dětské hřiště v Nechanicích. (Foto: Milan Kramář)

V PŠÁNKÁCH OPĚT TRADIČNĚ

Poslední srpnovou sobotu se v Pšánkách konal tradiční dětský den, nazvaný „Loučení s prázdninami“. Malé vesnické dětské olympiády se zúčastnili ti nejmenší obyvatelé z Pšánky i okolních vesnic. Zdařilou akci pořádal obecní úřad Pšánky společně s místním Sbořem dobrovolných hasičů. Děti soutěžily v rozmanitých sportovních disciplínách, ze kterých si všechny odnesly spoustu sladkých odměn. Na závěr na malé sportovce čekalo kromě opékaného selete další bohaté občerstvení.

Slávek Bezvoda

▲ Účastníci malé vesnické dětské olympiády. (Foto: Slávek Bezvoda)

Sovičky ze Sovětic

Je to již bezmála půldruhého roku, kdy jsme se po pečlivém uvážení rozhodli, že začneme opět pracovat s mladšími, a to s těmi nejmenšími. Dospěli jsme k názoru, že jakákoliv činnost, která bude naše děti zajímat, a která dává příklad i ostatním, může mít zásadní vliv na jejich chování v kolektivu i ve společnosti.

Na začátku nebylo dětí mnoho. Postupem času však přibývaly další a další a dnes již mají naše „Sovičky“, jak si děti říkají, 27 členů a zájem stále stoupá. Práce to je opravdu nelehká, ale díky velkému nadšení dětí, trpělivosti rodičů a za přispění sponzorů dosahujeme stále lepších výsledků.

Děti jsou rozděleny do dvou kategorií. Přípravku tvoří ti nejmenší do 6 let a další družstvo jsou děti v rozmezí od 6 do 10 let. Obě družstva se aktivně zúčastňují soutěží v požárním útoku. Starší jsou zapojeny do celostátní hry Plamen. Ti nejmenší vystupují se svým exhibičním vystoupením. Sovičky dnes mají i své internetové stránky, které najdete na adrese www.sovicky.tym.cz. Zde je možné sledovat jejich činnost, úspěchy a mnohé další informace.

O jejich vzniku

Vznik malých Soviček se datuje od poloviny loňského roku. Za vydatné pomoci pana Klímy z SDH Malšova Lhota se nám v srpnu loňského roku podařilo postupně začít s organizací Soviček. Ještě téhož roku jsme se s technikou, kterou nám zapůjčilo SDH Rozběrice, zúčastnili tři podzimních soutěží. Po skončení sezóny nás čekaly dva nelehké úkoly. Nejdříve rozhodnutí kudy budeme směřovat naši práci s malými dětmi a pak

nutnost sehnat vlastní potřebné technické vybavení.

Začátkem letošního roku se vše, o čem jsme před pár měsíci snili, začalo stávat skutečností. Díky nemalé finanční podpoře obecních úřadů v Sadové, Hněvčevsi, Sověticích, dále SDH Hněvčevs a Sovětic jsme mohli zakoupit vybavení pro požární útok. Za přispění sponzorů a při velké obětavosti několika šikovných tatínek, maminek, babiček, dědečků i ostatních lidiček v našem okolí, jsme získali nejen zbytek našeho současného vybavení, ale mohli jsme v létě uspořádat pro děti i náš první ročník Soviho táboreni.

Největší odměnou pro nás všechny, za náš volný čas a snahu, jsou zářící ohýnky v očích našich malých hasičů, přibývajícím zájmem dalších dětí a v neposlední řadě i jejich úspěchy. Musím konstatovat, že letošní rok byl pro nás nad očekávání velmi plodný. Hlavně také díky trpělivosti rodičů, kteří s námi jezdí a vozí své ratolesti na závody a exhibiční vystoupení.

O jejich činnosti

Vzhledem k věku všech přihlášených Soviček bylo nutné rozdělit děti do dvou kategorií. Naším nejmladším členům bylo teprve 2,5 let a nejstarším 9 let. Starší jsou zařazeni dle směrnice Plamenu do družstva mladších žáků a reprezentují nás i v celostátní hře Plamen, která probíhala v polovině října. Mladší děti jsou zařazeny do družstva přípravy, kde nejsou dána žádná pevná pravidla. Více než rychlost se hodnotí především jejich zručnost a nápaditost. My jsme se rozhodli jít cestou kompromisu a kromě hraní na opravdové hasiče, se s nimi zúčastnu-

jeme spolu s družstvem starších dětí i soutěží v požárním útoku. Ovšem s jednou malou výjimkou – mají k tomu svoje speciální malé hadice, savice, koš, na míru vyrobené proudnice a rozdělovač. O tom, jak si hrajeme na malé hasiče, je i naše exhibiční vystoupení, kterým se prezentujeme na veřejnosti. Úkolem „hry“ a posléze našeho exhibičního vystoupení je správné ohlášení vzniklého požáru na tísňovou linku hasičů. A jak vystoupení probíhá? Za zvuků sirény se jednotka Soviček (jako členové sboru dobrovolných hasičů) seběhne ke své hasičské zbrojnici. Dle pokynů z centrálního střediska vyjíždějí na místo požáru, kde mají za úkol nejprve vyprostit raněné a odvést je do bezpeč-

né vzdálenosti. Mezitím se zbylí hasiči připravují k uhašení požáru. Zatím co jedni zdolávají plameny hořícího domečku, další záchranář poskytují první pomoc raněným. Když je vše uhašeno a ranění jsou ošetřeni, musí hasiči na povel velitele sbalit hadice, naložit je zpět do autíčka a vracejí se zpět na základnu. Poslední letošní akcí naší přípravy byla účast na festivalu této kategorie v Třebíči. Byla to pro všechny velká zkušenost a pro děti navíc krásný zážitek.

Na závěr bych ráda touto cestou poděkovala všem, kteří nám pomáhají nejen finančně, ale i vlastním přičiněním.

Za SDH Sovětic
Simona Rudavská

▲ Toto družstvo vystupovalo na festivalu přípravek v Třebíči. Zprava: Štěpán Koblížek, Štěpán Šubrt, Aneta Pavelková, Miša Šubrtová, Nela Podubecká, Jakub Hlavatý, Matěj Krátký. (Foto: Jana a Marek Ťoupalíkoví)

Poděkování

Brány výstavního sálu jsou sice již zavřeny, ale hlavní oranžerie, kde se odbývala 11. až 13. října výstava, v naší myslí dlouho zůstane. Dílo se podařilo a naplnilo. Krása podzimu nevyzněla naprázdno. Studenti floristické školy z Hradce Králové odvedli spolu s organizátory výstavy perfektní dílo.

Uplatnila se celá řada moderních prvků zahrádkářského myšlení. Navázala se další nová spolupráce s organizacemi, které mají úzký vztah k přírodě. Na výstavě byla bohatá květinová výzdoba s vynikajícím aranžmá. Nosným prvkem bylo ovoce, zelenina od velkopěstitelů i drobných zahrádkářů. Jsme rádi, že se Základní organizaci Českého zahrádkářského svazu Stěžery podařilo využít všech možností k propagaci svazu. Dík zejména paním Z. Moravové, Kavalírové a Ondruškové a panu Švandovi.

Jindřich Poláček
ZO ČZS Stěžery

Útok na čas či soutěž v přetlačování trabanta

Výbor ZO SDH Těchlovice připravil na 20. září sportovní program při příležitosti Družební návštěvy z Těchlovic u Děčína. Byla pozvána družstva z obcí Libčany, Radíkovice, Hrádek. Z Těchlovic soutěžila dvě družstva (mladší a starší hasiči). Další dvě družstva z Radoštova a Stěžer se neúčastnila. Soutěžilo se v útoku na čas. Výsledky: I. místo Hrádek (čas 41 s), II. místo Těchlovice st. (čas 46 s bez tréninku), III. místo Těchlovice ml. (52 s). O čtvrté a páté místo se dělily Libčany a Radíkovice (pro technické problémy družstva útok nedokončila). Putovní pohár si odvezlo smíšené družstvo z Hrádku. Tato akce byla uskutečněna z podnětu mladších členů našeho sboru, kteří dospěli k názoru, že jedna soutěž okrsku Hrádek během jednoho roku je málo. Připravený program zdárně proběhl a pořadatelé připravili malý bonbonek na zakončení. Bylo to překvapení

pro všechny účastníky, a to soutěž v přetlačování trabanta. Fandili jak místní, tak přespolní a zapojili se i hosté z Těchlovic u Děčína. Výsledky druhého ročníku v roce 2009

zhodnotí pečlivou celoroční přípravu jednotlivých týmů a odhalí případné slabiny.

SDH Těchlovice

▲ Netradiční soutěž - přetlačování trabanta (Foto: Ing. Vladimír Košťál)

Mikroregionem na kole

V neděli 21. září se konala již počtvrté cyklistická akce pod názvem „Mikroregionem na kole“. Stejně tak jako při jarní projížďce jsme se i na podzim drželi našeho plánu, tj. navštívit sousední mikroregion. Protenkrát svazek obcí Obce památkové zóny 1866. Protože je to region protkaný válečnou historií, zaměřili jsme se při našem putování právě na tyto památky a zajímavosti. Cyklisté mohli podél naplánovaných tras v jednotlivých obcích pročitat informační tabule naučné stezky vážící se k válce roku 1866 a její rozhodující bitvě, jež se odehrála 3. července.

Startovali jsme jako tradičně před kulturním domem v Nechanicích. První mezizastávka byla na Chlumu, kde jsme vzhledem k nepříznivému počasí nevyužili nabídku návštěvy rozhledny. Zato jsme navštívili muzeum, jehož expozice je zaměřena právě na průběh bitvy, jež se na Chlumu a okolí udála. Správci areálu pana Chvojkovy děkujeme za

odborný výklad při prohlídce. Po opečení buřtů, krátkém odpočinku a naštestí i umoudření počasí jsme sjeli do nedaleké Hořiněvse. Zde na nás kromě výborného řízku a bramborového salátu v místním hostinci čekala prohlídka Hankova rodného domu rovněž s odborným výkladem. Těsně před naším příchodem vypovědělo službu osvětlení expozice. A protože trocha dobrodružství nikdy není na škodu, zapojili jsme se do výkladu i jako pomocníci se svítilnami. To nejvíce ocenili naši nejmenší účastníci. Tímto děkujeme představitelům obce Hořiněves za zprostředkování prohlídky.

Závěrem neopomenu poděkovat sponzorům, díky nimž jsme mohli potěšit účastníky jak drobnými dárky, tak tradičními tričky. Organizátoři děkují Pojišťovně Ministerstva vnitra a ing. Jiřímu Štanclovi.

Na jaře nashledanou na kolech.

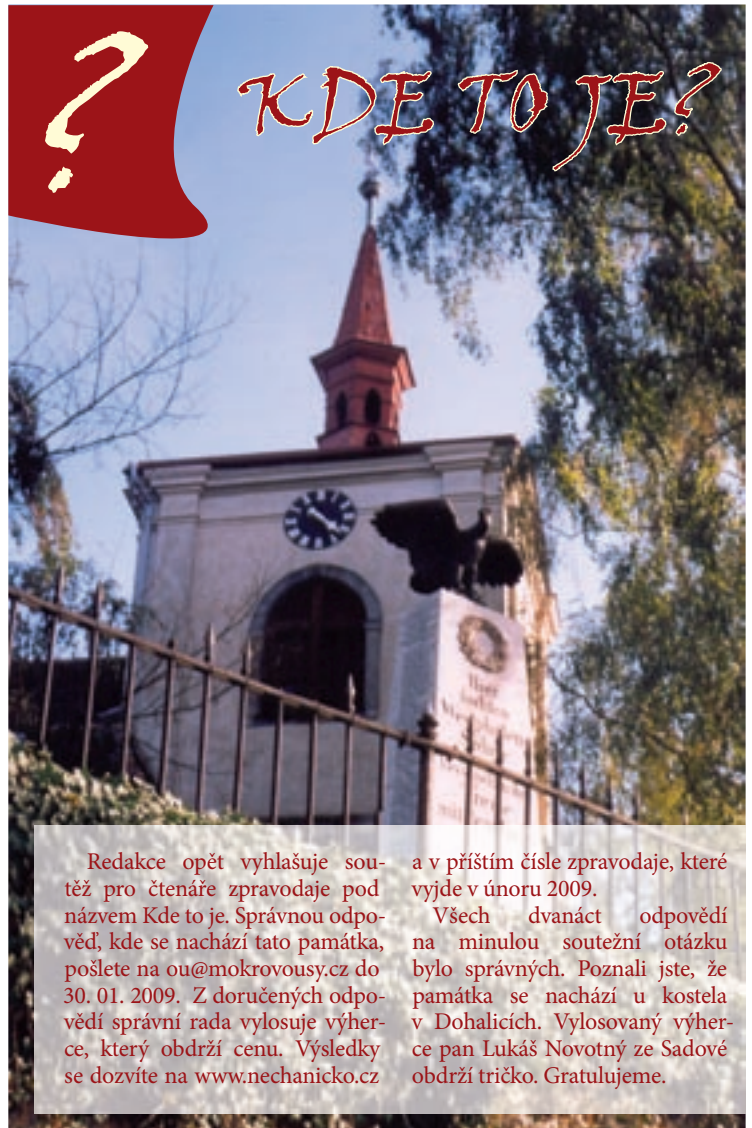
Jana Pečenková

▲ Mezizastávka podzimní akce na kolech na Chlumu. (Foto: Jana Pečenková)

Příjemné prožití svátků vánočních a šťastný nový rok Vám přejí starostové, pracovníci úřadů, správní rada svazku obcí Nechanicko a také redakční rada zpravodaje Nechanicka.

Redakce opět vyhláší soutěž pro čtenáře zpravodaje pod názvem Kde to je. Správnou odpověď, kde se nachází tato památka, pošlete na ou@mokrovousy.cz do 30. 01. 2009. Z doručených odpovědí správní rada vylosuje výherce, který obdrží cenu. Výsledky se dozvíte na www.nechanicko.cz

a v příštím čísle zpravodaje, které vyjde v únoru 2009.

Všech dvanáct odpovědí na minulou soutěžní otázku bylo správných. Poznali jste, že památka se nachází u kostela v Dohalicích. Vylosovaný výherce pan Lukáš Novotný ze Sadové obdrží tričko. Gratulujeme.